

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/15/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200103
Dátum vydania rozhodnutia:	20.02.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8012200103.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: LADEX, s.r.o., Štúrova 220, Svit, IČO: 36 482 102, zast. JUDr. Milanom Krížalkovičom, advokátom, so sídlom Hviezdoslavova 11, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/225/13868-83242/2011/990770-r zo dňa 26. augusta 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/1/2012 - 26 zo dňa 4. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/1/2012 - 26 zo dňa 4. októbra 2012, p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/225/13868-83242/2011/990770-r zo dňa 26. augusta 2011, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Svit č. 719/230/8099/11/Mrt zo dňa 5. mája 2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2009 v sume 167 091,89 €.

Krajský súd v dôvodoch rozsudku uviedol, že v predmetnej veci kľúčovým faktorom bolo nepreukázanie dodania služieb žalobcom do Švédska.

Žalobca deklaroval dodanie tovaru - telefónnych kariet. Z odborného stanoviska Ministerstva financií SR č. MF/25471/2007-73 zo dňa 15. októbra 2007 vyplýva, že v prípade uskutočnenia tohto druhu obchodu pre účely zák. č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom v rozhodnom období - do 31. decembra 2009 (ďalej v texte rozsudku len „zák. o DPH“) sa jedná o dodanie telekomunikačných služieb. Správne preto postupovali daňové orgány, ak za rozhodujúcu skutočnosť pre správne určenie dane považovali miesto dodania služieb. Je nesporným, že dodanie služieb sa uskutočnilo medzi dodávateľom z Poľska pre odberateľa zo Slovenska - žalobcu. Keďže sa jedná o subjekty členských štátov, správne postupovali daňové orgány, ak podľa § 15 ods. 7 a 8 zák. o DPH

považovali miesto dodania služieb sídlo odberateľa, t. j. Slovenskú republiku. V súlade s § 69 ods. 3 zák. o DPH bol teda odberateľ - žalobca povinný platiť daň. Správca dane požiadal príslušné orgány členských štátov o preverenie deklarovaných obchodov, pričom dodanie telefónnych kariet z Poľska žalobcovi bolo potvrdené, no jeho následné dodanie daňovému subjektu do Švédska švédske orgány nepotvrdili. Z odpovedí na dožiadanie vyplynulo, že k dodaniu deklarovaného množstva kariet od poľského daňového subjektu skutočne došlo. Podľa odpovede zo dňa 15. júna 2010 na dožiadanie správcu dane od švédskej daňovej správy vyplýva, že spoločnosť DSV Road AB je súčasťou DSV Global Transport & Logistics a je zapísaná na dánskej burze cenných papierov, funguje vo viacerých krajinách, a to v oblasti prepravy a logistiky. Spoločnosť nenakupuje ani nepredáva dobíjacie telefónne karty a o spoločnosti LADEX, s.r.o. nikdy nepočula. Žalobca okrem svojho tvrdenia, že s predstaviteľom firmy DSV Road AB Malmö uzavrel v roku 2008 písomnú dohodu, ktorú aj predložil správcovi dane, nepreukázal dodanie služieb do Švédska. Z toho dôvodu vznikla povinnosť podľa § 15 ods. 1 zák. o DPH povinnosť odvieť daň do štátneho rozpočtu, keďže miestom dodania služby je miesto, kde ma dodávateľ služby svoje sídlo, miesto podnikania alebo prevádzkareň, z ktorej sa služba dodáva. Hmotnoprávnym predpokladom oslobodenia od DPH je preukázanie dodania služieb. Žalobca túto hmotnoprávnú podmienku nesplnil. K intrakomunitárnemu dodaniu tovaru do iného členského štátu dôjde vtedy, ak odberateľ dodanie tovaru potvrdí podaním príslušného daňového priznania, v ktorom toto dodanie zahrnie, čo sa v danom prípade nestalo. Žalobcovi teda podľa § 19 ods. 2 zák. o DPH vznikla daňová povinnosť a podľa § 69 ods. 1 a 3 zák. o DPH povinnosť platiť daň.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že vo veci bol nedostatočne zistený skutkový stav veci. Správca dane vykonal šetrenie prostredníctvom švédskej daňovej správy a vyjadrenia žalobcom deklarovaného odberateľa služieb, a týmto šetrením bolo jednoznačne preukázané, že dodanie služieb do Švédska nebolo preukázané. Žalobca do 30. októbra 2010 nenavrhol vykonanie žiadneho takého dôkazu a nepredložil žiadny taký dôkaz, ktorý by spochybnil závery správcu dane. Daňové orgány postupovali v súlade s § 29 ods. 2 zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o správe daní“) a dostatočne zistili skutkový stav veci, na základe ktorého vyrubili žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2009 v uvedenej výške. V ďalšom súd poukázal na odôvodnenie rozhodnutia žalovaného, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil.

O trovách konania rozhodol krajský súd v zmysle § 250k ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“) tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

Proti predmetnému rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 22. novembra 2012 žalobca odvolanie, v ktorom sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd napadnuté správne rozhodnutia zruší, alternatívne, že zruší napadnutý rozsudok a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie.

Namietal, že predložil zmluvy, podľa ktorých bolo nepochybné dodanie tovaru daňovému subjektu do Švédska. Podľa žalovaného zo skutočnosti, že spoločnosť DSV Road AB je súčasťou DSV Global Transport & Logistics a je zapísaná na dánskej burze cenných papierov, funguje vo viacerých krajinách v oblasti prepravy a logistiky, vyplynulo, že táto spoločnosť nenakupovala ani nepredávala dobíjacie telefónne karty a o žalobcovi nepočula. Žalobca navrhol, aby zástupca spoločnosti DSV Road AB bol vypočutý a okrem zisťovania na príslušných orgánoch členských štátov prebehlo aj preverenie v rámci spoločnosti, s ktorou žalobca uzavrel zmluvu a následne dodal tovar do Švédska. Žalobca sám takúto možnosť nemá, ale majú ju príslušné daňové orgány. Toto je možné preveriť aj miestnym zisťovaním priamo u daňového subjektu. Žalobca mal za to, že dodanie služieb preukázal. Ak švédsky partner nepodal príslušné daňové priznanie, žalobca nemal na túto okolnosť vplyv. Vo veci nebol riadne zistený skutkový stav, nebol predložený dôkaz u šetrení u daňového subjektu vo Švédsku, tento dôkaz nemá ani žalobca a nie je schopný ho obstať, a preto bez jeho viny nebol doteraz v konaní predložený.

K podanému odvolaniu sa písomným podaním zo dňa 29. januára 2013 vyjadril žalovaný tak, že námietky žalobcu smerujú výlučne voči nedostatočne zistenému skutkovému stavu. Žalovaný sa s napadnutým rozsudkom v celom rozsahu stotožnil a navrhol ho ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1

veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. februára 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 15 ods. 1 zák. o DPH, miestom dodania služby je miesto, kde má dodávateľ služby svoje sídlo, miesto podnikania alebo prevádzkareň, z ktorej sa služba dodáva; ak dodávateľ nemá sídlo, miesto podnikania alebo prevádzkareň, je miestom dodania služby miesto, kde má bydlisko alebo kde sa obvykle zdržiava, ak sa v odsekoch 2 až 10 a v § 16 neustanovuje inak.

Podľa § 15 ods. 7 vety prvej zák. o DPH, miestom dodania služieb uvedených v odseku 8, ak sú tieto služby dodané osobe, ktorá podniká v členskom štáte inom, ako je členský štát dodávateľa služby, alebo zákazníkovi, ktorý má sídlo alebo bydlisko v treťom štáte, je miesto, kde má táto osoba sídlo, miesto podnikania alebo prevádzkareň, na ktorej spotrebu a využitie sa služby dodávajú; ak táto osoba nemá takéto miesto, je miestom dodania služby jej bydlisko alebo miesto, kde sa obvykle zdržiava.

Podľa § 15 ods. 8 písm. g/ zák. o DPH, službami, pri ktorých sa určí miesto dodania podľa odseku 7 vrátane ich sprostredkovania v mene a na účet inej osoby a prijatia záväzku zdržať sa vykonávania týchto služieb, sú telekomunikačné služby.

Podľa § 19 ods. 2 zák. o DPH, daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby. Ak je služba dodaná zahraničnou osobou z iného členského štátu alebo z tretieho štátu a osobou povinnou platiť daň v tuzemsku je príjemca služby podľa § 69 ods. 2 až 4, daňová povinnosť vzniká dňom vyhotovenia faktúry; ak faktúra nie je vyhotovená do konca tretieho kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom bola služba dodaná, daňová povinnosť vzniká posledným dňom tretieho kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom bola služba dodaná.

Podľa § 69 ods. 3 zák. o DPH, zdaniteľná osoba je povinná platiť daň pri službách podľa § 15 ods. 8, ktoré jej dodala zahraničná osoba z iného členského štátu alebo z tretieho štátu.

Podľa § 29 ods. 4 zák. o správe daní, ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa § 29 ods. 8 zák. o správe daní, daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa čl. 1 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1798/2003 zo 7. októbra 2003 o administratívnej spolupráci v oblasti dane z pridanej hodnoty a ktoré zrušuje nariadenie (EHS) č. 218/92 (ďalej v texte rozsudku len „Nariadenie“), toto nariadenie stanovuje pravidlá a postupy, ktoré umožnia príslušným orgánom členských štátov, aby spolupracovali a navzájom si vymieňali akékoľvek informácie, ktoré im môžu

pomôcť pri uskutočňovaní správneho stanovenia DPH. Toto nariadenie tiež stanovuje pravidlá a postupy pre výmenu určitých informácií elektronickými prostriedkami, najmä čo sa týka DPH ohľadom transakcií vo vnútri spoločenstva.

Podľa čl. 2 ods. 6 Nariadenia, na účely tohto nariadenia „žiadany orgán“ je ústredný kontaktný úrad, kontaktné oddelenie alebo každý príslušný úradník členského štátu, ktorý prijíma žiadosť o pomoc za príslušný orgán.

Podľa čl. 5 ods. 1, 2 Nariadenia, na požiadanie žiadajúceho orgánu žiadany orgán oznamuje informácie uvedené v článku 1, vrátane informácií týkajúcich sa jednotlivého prípadu alebo prípadov. Na účely posúvania informácií uvedeného v odseku 1 žiadany orgán zabezpečí vykonávanie akýchkoľvek administratívnych vyšetrovaní potrebných na získanie takýchto informácií.

Z obsahu predložených spisov najvyšší súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. I/225/13868-83242/2011/990770-r zo dňa 26. augusta 2011, ktorým potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Svit č. 719/230/8099/11/Mrt zo dňa 5. mája 2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2009 v sume 167 091,89 €, keďže daň zistená daňovým úradom sa odlišovala od dane uvedenej v daňovom priznaní.

Podstatou podaného odvolania bolo tvrdenie žalobcu týkajúce sa nedostatočne zisteného skutkového stavu vo vzťahu k dodaniu telefónnych kariet do iného členského štátu - Švédska.

Z medzinárodnej výmeny informácií (formulár SCAC 2004, ref. č. E_SK_SE_20100324_6316_440-211504-10-5531_R(R), ako odpovede švédskej daňovej správy na žiadosť správcu dane žalobcu č. 719/320/5119/2010/Bar zo dňa 22. marca 2010) vyplýva, že „spoločnosť DSV Road AB je súčasťou DSV Global Transport & Logistics, ktorá je kótovaná na dánskej burze cenných papierov. DSV Road AB funguje vo veľa krajinách na svete v oblasti prepravy a logistiky. Spoločnosť nenakupuje ani nepredáva telefónne karty. Naša spoločnosť uviedla, že nikdy nenakúpili nič od Ladex s.r.o. a ani o tejto spoločnosti nikdy nepočuli“.

Pokiaľ žalobca žiadal vykonanie miestneho zisťovania u jeho dodávateľa vo Švédsku, je potrebné uviesť, že daňové orgány nemajú právomoc vykonávať svoje oprávnenia či akékoľvek preverovanie mimo územia Slovenskej republiky. Práve na základe výmeny informácií v zmysle Nariadenia boli od žiadaného orgánu švédskej daňovej správy získané dostatočné informácie potrebné pre správne stanovenie DPH, a preto nemohol odvolací súd uznať námietku nedostatočne zisteného skutkového stavu. Len zo skutočnosti, že žalobca neunesol v daňovom konaní dôkazné bremeno, nemožno vyvodit' nedostatočné zistenie skutkového stavu správcom dane.

Prípadný výsluch osoby, o ktorej žalobca tvrdil, že bola jeho obchodným partnerom resp. tvrdným zástupcom spoločnosti DSV Road AB, by nemohol mať vplyv na skutkové zistenia v daňovom konaní, keďže bola získaná informácia od samotnej „zastupovanej“ spoločnosti, ktorá vylúčila dodanie telefónnych kariet alebo akékoľvek obchodné styky so žalobcom.

Skutočnosť, že žalobcom označený odberateľ žalobcu nepozná a neobchoduje s telefónnymi kartami, nevyplývala z toho, že spoločnosť DSV Road AB je kótovaná na dánskej burze cenných papierov, funguje vo veľa krajinách na svete v oblasti prepravy a logistiky, ako sa v odvolaní domnieval žalobca, ale bola výslovne uvedená v odpovedi príslušného orgánu švédskej daňovej správy citovanej vyššie.

Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že Krajský súd v Prešove rozhodol vo veci zákonným spôsobom, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol a žalovanému v takomto konaní náhrada trov neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.